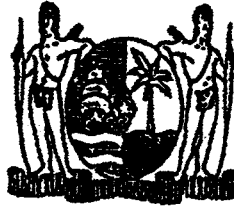

2004

No. 73

**STAATSBLAD
VAN DE
REPUBLIEK SURINAME**

WET van 20 mei 2004, houdende nadere wijziging van het Wetboek van Strafvordering (S.B. 1977 no. 94, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2002 no. 71).

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het nodig is het Wetboek van Strafvordering (S.B. 1977 no. 94, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2002 no. 71) nader te wijzigen;

Heeft, de Staatsraad gehoord, na goedkeuring door De Nationale Assemblée, bekrachtigd de onderstaande wet:

ARTIKEL I

In het Wetboek van Strafvordering (S.B. 1977 no. 94, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2002 no. 71) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

Artikel 54a wordt gewijzigd als volgt:

a. lid 3 wordt vervangen door:

Nadat de verdachte is gehoord, althans daartoe is opgeroepen, beslist de rechter-commissaris zo spoedig mogelijk op het verzoek; hij beoordeelt de rechtmatigheid van de inverzekeringstelling en geeft in zijn beschikking bepaaldelijk de redenen op die tot zijn oordeel hebben geleid met betrekking tot de rechtmatigheid of onrechtmatigheid van de inverzekeringstelling.

b. Na lid 3 worden vier nieuwe leden 4, 5, 6 en 7 toegevoegd, luidende als volgt:

4. Tegen de beschikking van de rechter-commissaris kunnen de vervolgingsambtenaar en de verdachte in beroep gaan bij het Hof van Justitie; het beroep wordt schriftelijk ingesteld bij de griffier van de rechter-commissaris, die het onmiddellijk doorgeleidt naar de griffier van het Hof van Justitie; binnen 24 uur dienen de grieven schriftelijk kenbaar gemaakt te zijn aan deze autoriteit.

5. De vervolgingsambtenaar kan beroep als bedoeld in lid 4 van dit artikel slechts instellen in geval van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving een gevangenisstraf van acht jaren of meer is gesteld na verkregen toestemming van de Procureur-Generaal of van een door hem aan te wijzen vervolgingsambtenaar.

6. In geval van een ingesteld beroep door de vervolgingsambtenaar als bedoeld in lid 4 van dit artikel, wordt de invrijheidstelling van de verdachte voor ten hoogste drie dagen gestuit.
7. Het Hof van Justitie beslist zo spoedig mogelijk op het ingestelde beroep, doch uiterlijk binnen drie dagen na de instelling daarvan.

ARTIKEL II

1. Deze wet wordt in het Staatsblad van de Republiek Suriname afgekondigd.
2. Zij treedt in werking met ingang van de dag volgende op die van haar afkondiging.
3. De Minister van Justitie en Politie is belast met de uitvoering van deze wet.

Gegeven te Paramaribo, de 20ste mei 2004,

R . R. VENETIAAN.

Uitgegeven te Paramaribo, de 8ste juni 2004
De Minister van Binnenlandse Zaken a.i.,

D. BALESAR

WET van 20 MEI 2004, houdende nadere wijziging van het Wetboek van Strafvordering (S.B. 1977 no. 94, zoals Laatstelijk gewijzigd bij S.B.2002 no.71).

MEMORIE VAN TOELICHTING

Een effectieve en efficiënte misdaadbestrijding vereist dat het vervolgingsapparaat over de nodige armslag beschikt. Daartegenover staat dat hierbij steeds de rechten van de verdachte gerespecteerd dienen te worden. Deze rechten zijn opgenomen in diverse wettelijke bepalingen, die hun grondslag vinden in de Grondwet van de Republiek Suriname en in twee verdragen die voor Suriname in werking getreden zijn, nl. de O.A.S. Conventie inzake mensenrechten en het Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten.

In strafzaken geldt het principe van de dubbele jurisdictie. Dit betreft niet enkel einduitspraken, maar ook beslissingen van de rechter waardoor een partij nadeel kan ondervinden.

De in artikel 136 lid 1 van de Grondwet opgenomen motiveringsplicht strekt ertoe willekeur van de rechter te beletten, het recht van verdediging te waarborgen, de partijen de gelegenheid te bieden in te zien op welke gronden de rechterlijke beslissing steunt en tenslotte controle door de hogere rechtsmachten over de getroffen beslissing mogelijk te maken. Deze controle omvat voor de beroepsinstantie zowel de feitelijke als de juridische aspecten van de beslissing. Daarom is het noodzakelijk dat de rechter-commissaris zijn beslissing op verzoek van de verdachte over de eventuele onrechtmatigheid van diens in verzekeringstelling tevens in concreto motiveert.

Het begrip "rechtmatigheid" dient begrepen te worden in zijn betekenis zoals deze in de internationaal-rechtelijke overeenkomsten is terug te vinden:

- a. Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten:
artikel 9 sub 4:

"Een ieder die door arrestatie of gevangenhouding van zijn vrijheid is beroofd, heeft het recht voorziening te vragen bij de rechter, opdat die rechter binnen korte termijn beslist over de wettigheid van zijn gevangenhouding en zijn invrijheidstelling beveelt, indien zijn gevangenhouding onrechtmatig is."

- b. O.A.S. Conventie inzake Mensenrechten:
artikel 7 sub 6:

Anyone who is deprived of his liberty shall be entitled to recourse to a competent court, in order that the court may decide without delay on the lawfulness of his arrest or detention and order his release if the arrest or detention is unlawful (...)."

Deze verdragteksten laten er weinig twijfel over bestaan dat bij de beoordeling over de rechtmatigheid van een gevangenhouding, de rechter-commissaris zich dient te houden aan de wettelijke criteria. De voorwaarden gesteld in de wettelijke bepalingen met betrekking tot de inverzekeringstelling en de voorlopige hechtenis in respectievelijk de artikelen 49, 51, 56 en 68 van het Wetboek van Strafvordering zijn hierover duidelijk.

Het principe van de dubbele jurisdictie is van toepassing op de voorlopige hechtenis en dient bij uitbreiding ook van toepassing te zijn op de inverzekeringstelling. Gelet op het bepaalde in de artikelen 375 lid 1 en 376 lid 1 van het Wetboek van Strafvordering is het nodig middels een nieuw lid te voorzien in de mogelijkheid van beroep voor de verdachte en het Openbaar Ministerie.

De vervolgingsambtenaar kan slechts beroep instellen in geval van misdrijven waarvoor strafbedreiging van ten minste acht jaren geldt en na verkregen toestemming van de Procureur-Generaal of van een door hem aan te wijzen vervolgingsambtenaar. Dit komt er op neer dat de vervolgingsambtenaar slechts in een klein aantal gevallen beroep zal instellen, zoals bij drugsgerelateerde misdrijven, misdrijven tegen het leven gericht en al dan niet grensoverschrijdende in georganiseerd verband gepleegde misdrijven. Het feit dat slechts met toestemming van de Procureur-Generaal of van een door hem aan te wijzen vervolgingsambtenaar van dit recht gebruik kan worden gemaakt, geeft aan dat de wetgever een uiterst zorgvuldige hantering van dit artikel wenst.

Bovendien geven de woorden "binnen 24 uur" aan dat het beroep zo snel mogelijk na de beschikking van de rechter-commissaris moet worden ingesteld, zodat de griffier van de rechter-commissaris de betreffende grieven binnen de gestelde termijn aan het Hof van Justitie kenbaar kan maken.

Met het onderhavige ontwerp wordt beoogd in het strafprocesrecht een groter evenwicht te realiseren tussen de belangen van de gemeenschap enerzijds en de rechten van de verdachte anderzijds.

Paramaribo, 20 mei 2004

R. R. VENETIAAN.